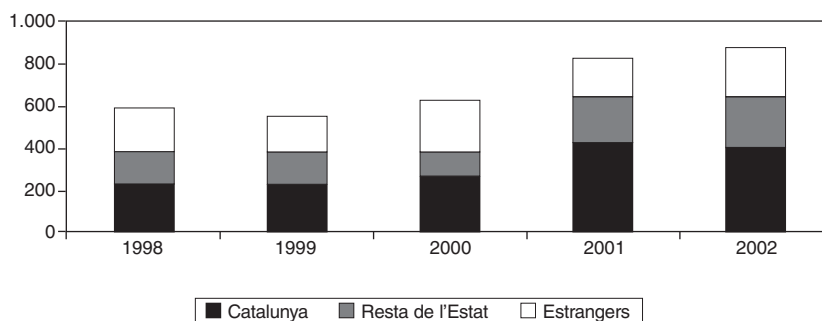

Nombre i origen dels programadors acreditats a la Fira de Tàrrrega (1998-2002)

així com altres iniciatives que tenien per objecte expandir i dinamitzar el certamen.

La Generalitat la va impulsar i hi col·laborà des de la primera edició. Des de 1985, any en què es creà, formà part del patronat que l'organitza.

9. Dansa

9.1 INFRAESTRUCTURA

La Generalitat no construí una infraestructura nacional d'ús exclusiu per a la dansa, sinó que la incorporà en el projecte del Teatre Nacional. De fet, la dansa és un element constitutiu del TNC, i n'ha produït i exhibit nombrosos espectacles. Així mateix, altres grans infraestructures com el Teatre Lliure o el mateix Liceu també n'han acollit nombroses produccions.

L'altre equipament de la Generalitat destinat a la promoció de la dansa és l'Espai de Dansa i Música. L'Espai, inaugurat el 1992, s'ubicà a les antigues dependències de la Filmoteca, després de remodelar i adaptar la sala perquè pogués acollir espectacles escènics. És en aquest local on el Centre de Promoció de la Dansa, Endansa, hi establí la programació estable.

Durant la dècada dels 80, les subvencions anaren sobretot a locals de titularitat privada que servien als dansaires per assajar els seus muntatges coreogràfics i estrenar-los-hi. Més endavant s'hi incorporà un ajut per a la Xarxa de Teatres Públics de Catalunya per tal que en programés, i finalment una línia destinada a les infraestructures de titularitat pública de comarques.

Els ajuts a les sales de teatre privades, que hem comentat més amunt, també s'han d'entendre com un ajut directe (o indirecte) a la dansa, ja que la remodelació dels seus escenaris serveix tant per representar muntatges dramàtics com coreogràfics. I així ho han fet.

9.2 *Promoció cultural*

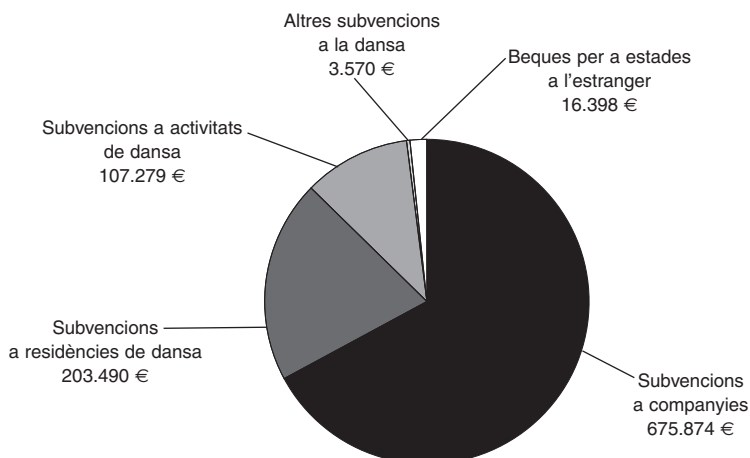
La política de promoció de la dansa és on la Generalitat va posar més èmfasi. Essencialment, s'afavorí mitjançant la creació i els ajuts a les infraestructures, de les quals hem parlat més amunt, i a través de l'atorgament de subvencions.

Pel que fa a ajuts, se'n donaren a:

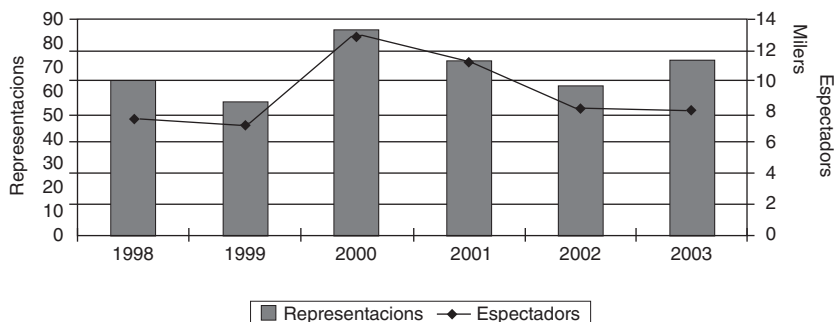
- Les companyies professionals de dansa. A partir de mitjan dècada dels 80. El 2002 esdevingueren «plurianuals».
- Les produccions, als muntatges coreogràfics.
- Dansaires per a estades a l'estranger (beques).
- Espais de dansa, per a la programació estable d'espectacles coreogràfics.
- Entitats locals, per a la programació d'espectacles
- Als ajuntaments de Vic, Sant Cugat i Sabadell, perquè 3 companyies poguessin desenvolupar-hi una programa de residència.
- Mostres, festivals, cicles, etcètera.

Per la seva banda, la Generalitat també organitzà pel seu compte, o amb col·laboració amb altres institucions, mostres i cicles de dansa. Entre aquests destaquen la Plataforma de Dansa, en què una partida de

Subvencions a la promoció de la dansa (2002)

Evolució del nombre d'activitats de dansa i espectadors a l'Espai (1998-2003)

companyies mostraven sengles espectacles a programadors de sales privades; el Cicle Endansa (organitzat pel Centre de Promoció de la Dansa), en què algunes companyies o coreògrafs presentaven els seus muntatges en el marc del Sitges Teatre Internacional, el cicle «Dansa a Catalunya», de caràcter biennal i que s'executà durant els anys 80; les Temporades de Dansa, organitzades conjuntament amb l'Institut del Teatre, etcètera.